

עמ"ת 20285/05/18 - רפעת טקאטקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

25 מאי 2018

עמ"ת 20285-05-18 טקאטקה (עציר) נ' מדינת ישראל
העורר
רפעת טקאטקה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד רבאח

נגד
המשיבה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דניאל ליכט

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי-ריכטר), מיום טז באייר תשע"ח (1.5.18), בתיק מ"ת 57248-04-18, שבו הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו, בעבירה של כניסה בלתי חוקית לישראל, בכך שביום 29.4.18, נכנס לישראל מבית פג'אר, ונתפס באוטובוס ציבורי, בדרך חברון בירושלים. הוראת החיקוק היא "**כניסה לישראל שלא כחוק**" - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
2. אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה.
3. בית משפט קמא, בהחלטתו הנ"ל, מסביר כי הלכת קונדוס מאפשרת שחרור של שוהים בלתי חוקיים, גם במצב של עבירות נלוות, וגם במצב שקיים מאסר מותנה, אלא שיש לשקול כל מקרה לגופו (עמ' 4, שורות 20-21 להחלטה). במקרה דנן, בדק ביהמ"ש קמא את עברו הפלילי של העורר, והגיע למסקנה כי במצב דברים זה מדובר באדם המהווה סכנה לשלם המדינה ולשוטריה, ואין משמעות לערבויות, ואין בכוחן לאיין את המסוכנות (עמ' 4, שורות 32-30).
4. הערר הוגש על ידי העורר, בכתב יד.
5. הזמנתי לדיון את נציג הסניגוריה הציבורית, והיא מיוצגת על ידי עו"ד רבאח, שטען למרשו בכישרון רב, ואפילו הביא שני פסקי דין של בתי המשפט המחוזיים, שבהם ניתנה אפשרות של שחרור ממעצר בערבויות מתאימות.
6. עו"ד רבאח הוסיף וטען, כי מרשו מתכוון להתחתן, ביום 20.6.18, ואף הציג הזמנה בערבית.
7. עו"ד דניאל, ב"כ המדינה, סבור כי אין פגם בהחלטת בית משפט קמא, והציג את הר"פ של העורר. כמו כן טען, כי האסמכתאות שאליון מפנה ב"כ העורר מדברים במקרים מיוחדים, ואילו המקרה שבפנינו הוא קיצוני בחומרתו, ואין להיענות לערר.
8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הערר.

9. על פני הדברים, החלטת בית משפט קמא מנומקת, ולא מצאתי בה פגם.

10. מעבר לכך, בדקתי, פעם נוספת, את רשימת עבירותיו של העורר, ואציין אותן בתמצית, כאשר יש לזכור שהעורר יליד 1987, ותחילת מסכת הרשעותיו היא מלפני כ-10 שנים, בהיותו בן 20:

א. בית משפט השלום בתל אביב - ת"פ 2563/08 - כניסה לישראל שלא כדין - 45 ימי מאסר בפועל ומאסר על תנאי של חודשיים לשנתיים.

ב. בית משפט השלום בתל אביב - ת"פ 5203/08 - כניסה לישראל שלא כדין - מאסר בפועל של 5 חודשים ומאסר על תנאי של 5 חודשים.

ג. בית משפט השלום בתל אביב - ת"פ 4326/09 - כניסה לישראל שלא כדין - ובעקבותיו ערעור שנדחה - כניסה לישראל שלא כדין, מאסר בפועל של 4 חודשים, מאסר על תנאי של 6 חודשים והפעלת מאסר על תנאי קודם.

ד. בית משפט השלום בתל אביב - ת"פ 424-4-10 - מאסר בפועל של 6 חודשים ומאסר על תנאי של 4 חודשים.

ה. בית משפט צבאי בעופר - ת"פ 2502/14 - הפרת הוראות סגירת שטח - מאסר בפועל 31 יום ומאסר על תנאי של 31 יום.

ו. בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט משה יועד הכהן) ת"פ 12608-09-14 - הסדר טיעון של 16 חודשים בפועל ומאסר על תנאי, וזאת בגין עבירות אלה: מעשה פזיזות ורשלנות בנשק, בריחה ממשמורת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וכניסה לישראל שלא כדין. בתיק זה גם הוטלו מאסרים על תנאי של 6 חודשים בשל עבירות נשק ו-4 חודשים בשל עבירה על חוק הכניסה לישראל. גזר הדין ניתן ביום 1.12.11. נסיבות התיק כפי שעולות מהחומר שהוגש בפניי הן אלה: העורר נתפס כאיש שב"ח, ואז, חטף נשק, אקדח של שוטרת, ודרך אותו, ופגע בשוטרים. מדובר בתקיפת שוטר, כאשר התוקף מזוין בנשק.

11. עו"ד רבאח טוען, כי העורר למד לקח, ולכן, בעת מעצרו האחרון, מיום 29.4.18, הוא לא נהג באלימות כלפי השוטרים. אכן, יש אמת בדברי עו"ד רבאח. אך, יש בכך התעלמות מכך שעצם עבירות השב"ח הפכו לאורח חיים של העורר, שמזה 10 שנים נידון למאסרים ולמאסרים על תנאי, ושום דבר לא מרתיע אותו. המאסר האחרון הוא של 16 חודשים, וגם זאת לא הרתיע אותו, כאשר הוטל עליו - במקביל - עונש של מאסר על תנאי.

12. טענת העורר כי יש לו כוונה להינשא, בעוד כחודשיים, ביום 20.6.18, עם כל הכבוד לסניגור, צריכה דווקא לפעול לרעתו: אם אכן הוא יודע שבתי המשפט בישראל מפעילים את המאסרים על תנאי המוטלים עליו, והוא נמצא בתקופת תחולת מאסר על תנאי, והוא יודע שהוא רוצה להתחתן בעוד חודשיים, מדוע בחר להיכנס לישראל, ביועדו שאם יתפס, כי אז, יירצה עונש בגין העבירה הנוכחית ובנוסף לכך יופעל עליו מאסר על תנאי של 4 חודשים, כפי שהופעלו עליו בעבר עונשים מסוג זה.

13. בנסיבות המקרה, צודק עו"ד דניאל ליכט, ב"כ המדינה, כי לא ניתן לעבור לשלב השני של בדיקת עוצמת

הערביות, אם העורר לא עבר את המשוכה הראשונה, שהיא - אמון. בנסיבות שתוארו בהרחבה לעיל, לא ניתן להאמין לעורר, ולכן, אין לקבל חלופת מעצר.

14. סוף דבר: החלטת ביהמ"ש קמא מנומקת ונכונה, והערר עליה - נדחה.

**ניתנה והודעה היום כ"ה אייר תשע"ח, 10/05/2018 במעמד
הנוכחים.**